

عنوان مقاله:

تجلی هنرهای محیطی در معماری بومهای بیابانی

محل انتشار:

همایش ملی بوم های بیابانی، گردشگری و هنرهای محیطی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فرشته احمدی - هیئت علمی دانشگاه آزاد نجف آباد

امید خواجه - مربی دانشگاه آزاد خوراسگان

خلاصه مقاله:

معماری زیست اقلیمی ایران در بومهای متنوع خود پاسخگوی احتیاجات و ملزومات زندگی انسان بوده و کاربرد آن در جهت تامین شرایط اسایش انسان در طی فصول سال و در مناطق متفاوت آب و هوایی در جای جای قلمرو معماری گذشته ما ثبت شده است درحوزه فلات مرکزی ایران نیز معماری زیست بومهای بیابانیحکاتی از سازمانی معین و معیارهایی دارد که بشدت متأثر از شرایط محیط طبیعی و همساز با آن است یادگارهای برج مانده از طرز تفکر و نگرش و هنر صنایعتگر ایرانی نسبت به طبیعت و نحوه تعامل با آن همگی بیانگر نوعی وحدت کل گرایبی نظامی مشخص و اساس پایداری انسان و محیط هستند منتهی مراتب چالش اصلی در معماری جهان امروز ما قطع ارتباط میان معماری بومی و معماری مدرن است که باعث شده از ارزشها و الگوهای معماری بومی خود غافل شویم لذا در این مقاله با هدف درک عمیق نحوه تعامل انسان طبیعت و معماری در بوم های بیابانی با روش توصیفی به معرفی ویژگیهای معماری و شهرسازی بومهای بیابانی ایران به عنوان مظاهر تجلی هنرهای محیطی پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

معماری بومی، طراحی اقلیمی، طبیعت، نواحی کویری، بومهای بیابانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/167968>

